U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **V. C. N.,** proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 8. 2005 č. j. 61 Az 203/2004 – 18,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále i „Krajský soud“) ze dne 22. 8. 2005 č. j. 61 Az 203/2004 – 18, jímž byla zamítnuta žaloba podaná žalobcem směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2004 č.j. OAM-3156/VL-10-05-2004. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění platném v době rozhodování o věci (dále jen „zákon o azylu“).

V projednávané věci byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Žalobce však nebyl zastoupen advokátem, i když v řízení o kasační stížnosti je toto zastoupení povinné. Krajský soud proto ve smyslu § 108 odst. 1 s. ř. s. žalobce usnesením ze dne 8. 11. 2005 vyzval, aby si ve lhůtě 15-ti dnů ode dne doručení usnesení zvolil pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů. Z předloženého soudního spisu plyne, že zásilka s předmětným usnesením se soudu vrátila zpět dne 18. 11. 2005 jako nedoručená se sdělením, že se adresát uvedené zásilky odstěhoval.

Šetřením u Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha, evidenční odbor (dále jen „Policie ČR“), byla zjištěna poslední adresa pobytu žalobce a to D., L. 16/59. Krajský soud tedy žalobci zaslal dne 10. 1. 2006 předmětnou zásilku na uvedenou adresu a příslušné usnesení bylo stěžovateli doručeno ve smyslu ustanovení § 46

odst. 1, 3, § 50b odst. 1 a § 50c odst. 1, 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) náhradním způsobem dne 16. 1. 2006.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 o. s. ř. soud předá písemnost určenou fyzické osobě k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Podle odst. 3 téhož ustanovení nebyla-li fyzická osoba zastižena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou uloží. Ustanovení § 50b odst. 1 o. s. ř. stanoví, že doručovaná písemnost, kterou doručující orgán uložil, se považuje za uloženou dnem, v němž se bezvýsledně pokusil písemnost adresátu doručit, neboť v místě doručování nebo, jde-li o doručování fyzické osobě, ani jinde nezastihl příjemce. Byla-li však doručována prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, platí za den uložení písemnosti den, kterým je připravena v místě uložení pro adresáta k vyzvednutí. Ustanovení § 50c odst. 1 o. s. ř. uvádí, že pokud byla písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl. Podle § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

V projednávaném případě byla zásilka s usnesením Krajského soudu doručována žalobci na adresu Policií ČR zjištěného posledního pobytu prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Jelikož žalobce nebyl na uvedené adrese zastižen a jiné místo pro doručování nebylo známo, byla písemnost uložena u provozovatele poštovních služeb dne 11. 1. 2006 a žalobci byla v místě doručování zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Žalobce si písemnost v úložní době nevyzvedl, proto je za den doručení usnesení považován den 16. 1. 2006. Na uvedenou výzvu žalobce ve stanovené lhůtě nereagoval a neučinil tak ani později.

Krajský soud pak přípisem ze dne 6. 12. 2006 zaslal žalobci poučení o možnosti zažádat pro řízení o kasační stížnosti o ustanovení bezplatného zástupce z řad advokátů, splňuje-li podmínky dle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s., s přiloženým formulářem Vyjádření o osobních, výdělkových a majetkových poměrech a stanovil mu 10-ti denní lhůtu pro doručení vyplněného formuláře. Citovaný přípis Krajského soudu byl doručen žalobci náhradním způsobem, za den doručení se považuje podle ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř., vzhledem k uložení zásilky dne 8. 12. 2006, den 11. 12. 2006. Tuto možnost žalobce nevyužil, ani žádným jiným způsobem nereagoval, a zůstává ve věci nadále nečinný.

V řízení o kasační stížnosti musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje vysokoškolské právnické vzdělání, které podle zvláštních zákonů je vyžadováno pro výkon advokacie. Dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky řízení o kasační stížnosti nejsou splněny. Žalobce sám nemá předepsané právnické vzdělání a současně není zastoupen advokátem v řízení o kasační stížnosti. Nedostatek povinného právního zastoupení žalobce je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však přes výzvu

soudu nepodařilo odstranit. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Nejvyšší správní soud nerozhodoval již o žádosti žalobce o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, neboť odkladný účinek, jak vyplývá z ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu, nastává přímo ze zákona.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. února 2007

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu